

mig at tage denne Sag under nærmere Overvejelse, og hvis der er Anledning dertil, komme med et Ændringsforslag til 3die Behandling . . . (Afbrydelse: Det er en eneste Behandling) . . . Ja, det er sandt, jeg kan da kun sige, at jeg fastholder, hvad der er foreslaaet, som vistnok er meget godt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Det af den ærede Ordfører sidst berørte Spørgsmaal angaar ogsaa Lovforslaget om Menighedsraad, idet det er en Valgbestemmelse i denne Lovs § 6. Jeg har ogsaa været opmærksom herpaa, men jeg har ikke ganske afgjort med mig selv, om det dog ikke var heldigt, at den bliver staaende. Thi der er jo ikke noget, som taler for, at man absolut skal have samme Fremgangsmaade ved Valget af de to Institutioner, som skulle dannes.

De Ændringsforslag, som her foreligge, ere fremgaaede ved Forhandling med Udvalgets Medlemmer, og da der er Enighed om dem mellem Udvalget og mig, og da jeg allerede ved den første Sag har udtalt mig ogsaa om denne Sag, finder jeg ikke Anledning til her at udtale mig om Udvalgets Forslag, men kan indskrænke mig til at udtale, at jeg ikke kan tiltræde det Forslag, som er stillet af et Mindretal. Thi det kræver jo, at Udvalget skal sammenkaldes, ogsaa efter at Betænkningerne ere afgivne, og uanset om der er noget at kalde det sammen om, uanset om Ministeren finder Grund dertil, ja, uden at de selv finde Grund dertil — det skal efter Mindretallets Forslag ske hvert Aar indtil 1. Januar 1910. Det synes mig dog at være for meget af det gode. Der er muligvis ikke noget Menneske i Landet, der synes, det er rigtigt at sammenkalde Udvalget. Jeg vil ikke tale om, at Ministeren ikke mener det; men endogsaa hvis selve Udvalget mener, at det ikke det Aar har noget at tale om, vil Mindretallet dog, at det skal sammenkaldes i September, og at al den Ulejlighed og Bekostning skal finde Sted. Det ærede Mindretal mener, at det er nødvendigt, men jeg tror ikke, at det blev saa vel begrundet af det ærede Medlem, som talte fra Mindretallets Syn, og jeg kan i hvert Tilfælde ikke tilraade at vedtage et saadant Forslag her i Tinget.

Bestemmelsen om, at Betænkningen skal være afgivet 1907, forstaar jeg saaledes, at det ikke skal være en samlet Be-

tænkning fra alle, men at hver kan afgive Betænkning for sig, naar de finde det rigtigt. Jeg tror, at Udvalget maa have saa megen Myndighed, og at det vilde være praktisk. — Om Udvalgets Virksomhed vil falde sammen med Valgperioderne, ved jeg ikke — vi kunne jo ikke se i Fremtiden noget af os — det maa vi lade Lykken noget raade for.

Hedemann: Siden vi ere komne ind paa dette Valgperiode-Spørgsmaal igen, vil jeg kun sige, at naar Kommissionen har afgivet sin Betænkning — Fristen derfor er jo sat til 1. April 1907 — er det aldeles ikke givet, at Ministeren til 1. Oktober samme Aar har sine Lovforslag færdige. Selv om der skulde være regnet rigtig med Hensyn til Valgperioden, saaledes at der i 1907 skete Folketingsvalg, er det jo dermed ikke givet, at vi i Samlingen 1907—08 komme til at behandle de kirkelige Love. Skulle de være færdige til Rigsdagssamlingen 1907, er Tiden kort, og saa tror jeg, at der kan ligge den Fare i dette og i det forrige Forslag, at vi faa en midlertidig Forlængelse af Menighedsraadene og de kirkelige Udvalg, som jeg for mit Vedkommende ikke ønsker.

la Cour: Den højtærede Minister mente, at det var underligt at kalde de kirkelige Raad sammen, hvis de intet havde at forhandle om; men det er jo altid vanskeligt at sige, hvorvidt et Udvalg eller et Raad har noget at forhandle om eller ej, saa længe det ikke er traadt sammen. Enhver kan jo komme med sine Smuler til Belysning og Vejledning, det kan Ministeren ikke paa Forhaand betvivle. Hvorfor skulle de ikke kunne have noget at forhandle om? Naar Ministeren har givet dem en saadan Myndighed, maa han ogsaa forudsætte, at de kunne fremkomme med noget i de 3 Aar, som gaa, efter at de have afsluttet deres egentlige Arbejde.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—4 til § 1 af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 1906), § 1 (se Tillæg C. Sp. 795 ff.), saaledes ændret, og Ændringsforslag Nr. 5 af samme om en ny Affattelse af § 2 (se Tillæg B. Sp. 1906 ff.)

vedtages uden Afstemning.